

תת"ע 1220/09/12 - מדינת ישראל נגד קדר דניאל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1220-09-12 מדינת ישראל נ' קדר
תיק חיצוני: 90500190211

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם (מבקש)	קדר דניאל

החלטה

צר לי על העיכוב הבלתי סביר במתן החלטה זו.

לצער, נאלצתי כיומיים בשבוע לדיון במאות תיקים ולפיכך ההחלטה התעכבה.

1. בתאריך 7 אפריל 2012 נהג המבקש באופנוע מסוג סוזוקי בכביש מספר 33, בדרך שאינה עירונית, על שטח הפרדה בנוי, במהירות של 135 קמ"ש - בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54א' לתקנות התעבורה.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום והוא זומן להתייצב לדיון בעניינו ביום 24 אוקטובר 2012 בבית משפט לתעבורה בחדרה.

בתאריך 24 אוק' 2012 התייצב המבקש ובעניינו נחתם הסדר טיעון בו הורשע והוטל עליו לשלם קנס בסך 900 ₪. כן נגזרו לו 2 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים, וגזה"ד נחתם ביום 24 אוק' 2012.

3. בתאריך 9 לנוב' 2014 הגישה ראש לשכת תביעות תעבורה חדרה, בקשה הנושאת את הכותרת: **"בקשה לביטול גזר-הדין ולמחיקת כתב האישום"**.

בבקשה זו נטען כי בהמשך לדיון שהתקיים בפרקליטות המדינה מחלקה אזרחית, בעניין תובענה ייצוגית 45495-01-14 כהן ואח' נ' מדינת ישראל, בהקשר לדוחות שהופקו על-ידי עמדת צילום אלקטרוני הממוקמת בכביש 65 ק"מ 33, הוחלט כי כל דוחות המהירות שהופקו במקום האמור בין התאריכים 24/4/12 - 27/6/13 - ימחקו.

לפיכך נתבקשתי לבטל את גזר-הדין בתיק זה ולמחוק את כתב האישום.

4. ביום 13 לנובמבר 2014 ניתנה החלטה בבקשת המאשימה. הוריתי לנאשם להגיב לבקשה בתוך 30 יום; כמו כן קבעתי כי אם לא תוגש תגובה במועד, גזר הדין יבוטל והנאשם יזוכה. עוד נקבע באותה החלטה כי הקנס ששולם יוחזר לידי הנאשם. עוד הוריתי, כי מזכירות בית המשפט תעביר העתק מן ההחלטה לידי המרכז לגביית קנסות אם התיק הועבר אליהם.

5. ב"כ המבקש הגיש לבית המשפט בקשה מפורטת להשבת כספים ובמקביל לחייב את המאשימה בתשלום פיצויים לנאשם (המבקש).

בראשיתה של הבקשה נטען כי הבקשה מוגשת מכוחם של סעיף 80 וסעיף 81 לחוק העונשין התשל"ז-1977; תקנה 9(א) לתקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב-1982; וכן מכוח תקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974.

בבקשה פירט ב"כ המבקש כי ביום 24 אוק' 2012 נחתם הסדר הטיעון בין המבקש לבין המאשימה, במסגרתו שילם הנאשם קנס בסך ₪ 900 וכן הוטלו עליו 2 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים. בעקבות גזר-הדין נדרש המבקש לעבור קורס נהיגה מונעת.

לטענת ב"כ המבקש, בעקבות גזר-הדין שהוטל על הנאשם/מבקש, נגרמו לו נזקים כספיים רבים שכן בעקבות הרשעתו בביצוע העבירה, סירב משרד הרישוי לפניית הנאשם לגשת לקורס נהגים ציבוריים. עוד פירט ב"כ הנאשם את דו"ח מס' 40 לשנת 2013, דו"ח אשר פורסם ביום 24 יוני 2014. בדו"ח זה סוכמה התנהלות משרד הרישוי אל מול הנאשם בפרק תיאור הטיפול במבחר תלונות.

מתברר כי רשות הרישוי דחתה את בקשת המבקש להתחיל בהליכים לקבלת רישיון נהיגה על רכב ציבורי ובכלל זה להשתתף בקורס הכשרה לנהגי רכב ציבורי.

בסופו של דבר, בעקבות פניית הנציבות, החליטה הרשות לאפשר למבקש להתחיל בהליך לקבלת הרישיון כבר ביום 24 לאפריל 2014, כחצי שנה לפני סיום תקופת הפסילה על תנאי. לדברי ב"כ המבקש, כל פרשת דברים זו והתנהלות המבקש על-ידי עו"ד ששכר לשם כך, אל מול רשות הרישוי - נגרמו אך ורק כתוצאה מהעונש שהוטל עליו בבית המשפט ושבוטל.

לטענת הנאשם תוצאות ההליך שבוטל פגעו בחירותו ובחופש העיסוק שלו ושללו את הזכויות המוקנות לו מכוח חוק יסוד חופש העיסוק. הנאשם/מבקש העריך את סך נזקיו בגין ההרשעה שבוטל בסך של ₪ 138,900.

6. בתאריך 29 נוב' 2015 התקיים דיון במעמד הצדדים.

ב"כ המבקש טען כי המדינה לא התייחסה לבקשתו מעבר לטענה שעל המבקש לפנות בהליך אזרחי.

7. ב"כ המאשימה טען בבקשה כי ההליך בו אנו נמצאים אינו ההליך הנכון וכי על ב"כ המבקש לפנות בבקשה להורות על מתן פיצויים במסגרת הליך אזרחי.

מעבר לזה טען ב"כ המאשימה כי כתב האישום הוגש על סמך ראיות כנגד הנאשם/מבקש. יתר על כן בחינה נוספת של עובדות המקרה מעלה כי לא היה כל מקום לבטל את כתב האישום בתיק זה. מכל מקום, התיק לא נוהל, המבקש לא הורשע והמסגרת הנכונה לתביעת פיצויים היא המסגרת האזרחית.

8. כאמור, התיק לא נוהל כלל, המאשימה חזרה בה מכתב האישום וביקשה לבטל את פסק-הדין, אשר ניתן לאחר שב"כ הצדדים חתמו על הסדר טיעון.

9. דומני שהצדק עם המאשימה ועל ב"כ המבקש לתבוע פיצויים בערכאה אזרחית ולא בבימ"ש לתעבורה, המוגבל בהתאם להוראות סעיף 80 ו- 81 לחוק העונשין, במתן פיצויים.

10. לפיכך, החלטתי לדחות את הבקשה למתן פיצוי.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בהעדר
הצדדים.